

16. nedjelja kroz godinu B

*Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto,
i otpočinite malo. (Mk 6,31)*

Prvo čitanje

Jeremija 23,1-6

Ja o pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce paše moje – riječ je Gospodnja! Stoga ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, protiv pastira koji pasu narod moj: "Vi ste raspršili ovce moje, rastjerali ih, niste se brinuli za njih. Zato ću se ja sada pobrinuti za vas zbog zlodjela vaših – riječ je Gospodnja. I sam ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih raspršio i vratiti ih na ispaše njihove: bit će plodne i množit će se. I podići ću im pastire da ih pasu, te se ničega više neće bojati ni plašiti niti će se gubiti – riječ je Gospodnja.

Evo, dolaze dani – riječ je Gospodnja – podići ću Davidu izdanak pravedni. On će vladati kao kralj i biti mudar i činit će pravo i pravicu u zemlji. U njegove će dane Judeja biti spašena i Izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazivati: Gospodin, Pravda naša."

Drugo čitanje

Efežanima 2,13-18

Braćo i sestre! Sada, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu – po Krvi Kristovoj. Doista, on je Mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnici, neprijateljstvo razori u svome tijelu. Zakon zapovijedi s propisima obeskrijepi da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo. I dođe te navijesti mir vama daleko i mir onima blizu, jer po njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu.

U ono vrijeme: Apostoli se skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. I reče im: " Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo." Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčашe onamo i pretekoše ih.

Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati mnogočemu.

Za razmišljanje

"Dođite vi sami, napose, na samotno mjesto, te se malo odmorite!" Čini se da konačno i za dvanaestoricu dolazi trenutak odmora, nakon što su se vratili iz misionarenja i o svemu izvijestili Isusa. No, jedva da su se vratili, mnoštvo se ljudi ponovno gura oko njih.

Nemoguće je naći mir. Realističnog li prikaza o nedostatku vremena za samog sebe!

Većina od nas, a osobito svećenici, mogli bi o tome vjerojatno u beskraj pripovijedati. Tako učenici pokušavaju s Isusom prijeći na drugu obalu kako bi se povukli na samotno mjesto.

No, trud im je uzaludan, jer ljudi su prozreli njihove namjere i stigli onamo prije njih.

Propao "godišnji odmor" za apostole? Bez sumnje čeznu apostoli nakon dugog putovanje za odmorom, koji bi pronašli kod svog Učitelja. No, evanđelist Marko prikazuje Isusa kao onoga koji neumorno brine za ljude koji u svom životu nemaju orijentacije, te nalikuju ovcama bez pastira.

Dani i trenuci odmora često su povezani s puno ljubavi i unutarnjeg mira. Kod Isusa otpočiniti ne znači pronaći nekakvo udobno mjesto, mekano gnijezdo gdje se može ukopati ili mjesto gdje se može prepustiti pobožnim osjećajima. Za Isusa otpočiniti znači poučavati narod o Božjoj nježnosti; otpočiniti znači otkriti da poslanje ne znači ništa drugo nego onu ljubav Božju, koju on daje svojim, davati dalje. Samo tako život dobiva novi smisao, naše riječi bivaju ispunjene novim sadržajem i naše geste dobivaju novu dimenziju. Bog je ispunjenje obećanog mira, koji dolazi u jad i bijedu čovječanstva; mira koji svi mi tražimo, kako bismo zadovoljili najdublje čežnje svojega srca.

Znači li to, da mi kao apostoli, kao oni koji idu za Isusom, nemamo pravo na odmor i mir? Nipošto! Potreban nam je mir i vrijeme koje ćemo imati samo za sebe poput kruha. Ali nema odmora od ljubavi. I to nam je Isus primjerom pokazao.